બાગે-ગુલશ

માલીનકી બેટી.

છપાનેવાલા-મણીલાલ ભાઇશંકર વ્યાસ
ઠે૦ બેગમપુરા આમલી શેરી-સુરત.

કીંમત બે આના

હાજત તલબ તુમહીસે હોતેહે અહલે મકસદ,—
મુશ્કીલકો અપને દરપર કરને ગની તુમહી હો.
સુલતાનકી તરેહસે મદદાહ હે જમાના,—
અયસે ગરીબ પરવર નામી વલી તુમહી હો

(બુલબુલે બંગાલી) ગઝલે કવ્વાલી:—

શીરીં જમા હુઈ હે ફેરહાદકે લહનમે,
લયલા પુકારતી હે મજનુકે પેરહનમે.

બાગે-ગુલશન

યાને

માલીનકી બેટી.

ગઝલે—સુલતાન તર્જે-કવ્વાલી

શાને નબી તુમહી હો જાને અલી તુમહી હો,
અજમેર વાલે ખ્વાજા હીંદલ વલી તુમહી હો.
પાતેહે જીશકે દરપર સાએલ તમામ મકસદ,—
અયસે કરીમ નામી અયસે સખી તુમહી હો
ઇસલામકી હીમાયત લારેબ કીહે તુમને,—
બેશક મોઇનેદીન પયગમ્બરી તુમહી હો
પીરાને ચીસ્ત જીસપર કરતેહે ફખ્ર હરદમ,—
વોહ દુસરા નહી હે વોહ એકહી તુમ્હી હો.
હાજત તલબ તુમહીસે હોતેહે અહલે મકસદ,—
મુફલીસકો અપને દરપર કરને ગની તુમહી હો.
સુલતાનકી તરેહસે મદદાહ હે જમાના,—
અયસે ગરીબ પરવર નામી વલી તુમહી હો

(બુલબુલે બંગાલી) ગઝલે કવ્વાલી:—

શીરીં જબા હુઇ હે ફેરહાદકે કફનમે,
લયલા પુકારતી હે મજનુકે પેરહનમે.

ઈતિરો મલાલ મલકર હલકેમે **યાર** એ'ગ,
બુલબુલ પકડને આયા સૈયાદ **અંજુમનમે**
આયાથા બુલબુલોકી **તદબીરમે** ગુલોને,
હસહસકે મારડાલા સૈયાદકો **ચમનમે**
ચશમે ગીહાયસે તેરી પરદેમે બતાકે,
તાલીમ હોને આયા ફીનના ફરેબ પનમે
બાઝારે **મીસ્રમે** ચલ **યુસુફકા** સાગના કર,
ખોટે ખરેકા પરદા ખુલજાયેગા ચમનમે.
બોસેમે લબકે હસકર પર્દા દીખાયે ઉસને,
બીજલી ગીરાઈ મુજપર તકદીરને **ચમનમે**.
કોઈ નહી હે તેરા મકદૂર હો તો **આતશ,**
દે રખ અજાુગ દસ્તે ગસ્માલે ગોરકનમે

ગઝલે-ઠુમરી-રાગ દેશ ઉસ્તાદી,—

સુનો તુમ યાર **પરદેશી,** બચન કયસે નીભાવોગે-હો, બચન-ટેક.
નદીઆ જોરસે બેહતી કવૈયા મુજ ના પડતી
પોકારૂ આપને હેમ્મતકુ લગાદે પાર મેરી નઈઆ-સુનો.
બાલપણુ ખેલમે ખોયા, જુવાની નીંદ ભર **સોયા.**
બુઢાપા દેખકે રોયા, **નબીજી** આસરા તેરા-સુનો

ગઝલે—બેદમ-તર્જે-કવ્વાલી.

લયલાકો તુને ઐયાર **મુજનું** બનાકે મારા,
કયમે શર્મીસ્તા દીલકો દરદર ફીરાકે મારા.
ફોરા હય પથ્થરોસે મર કોહકન કા કીસને,
મનસુરસે અનલહક કીસને કહા કે મારા.
ઐયાર તેરી કયા નૈરગીયા બયા હો,

બુત બનકે આપ હમકો **કાફર** બનાકે મારા
ગરજાન ગઇ બલાસે ઐ દીલ નહી ગમ ઉસકા
કર શુકર ઉસને અપના બન્દા બનાકે મારા.
સબ ભર રખ્ખા ખીયાલે ગેસુમે ઉસે **બેદમ,**
ઔર સુબ્હ હમકો રૂખસે પરદા ઉઠાકે મારા

ગઝલે—કવ્વાલી — ० —

મજા દેતેહે ક્યા યાર તેરે **બાલ** ઘુઘરવાલે,
તેરે બાલ ઘુઘરવાલે તેરે બાલ ઘુઘરવાલે,
પ્હેલેકી મુજશે તકરાર અબ તુ ક્યા કરતા હય પ્યાર,
તેરી તરફસે **યાર** મેરે દીલમે પડગયે છાલે
તેરી બાત હે જજાલ મેરે દીલમે આયા ખીયાલ,
આપની જુલફો કો સભાળ, ઓ બેકારાર જાનેવાલે,

ગઝલે—હાફીઝ તર્જે-કવ્વાલી.

માહમે ગર આપ હે તો શમેઅ **નુરાનીમે** કોન,
શમેઅમે વોહ હે અગર રેહતા તો **પરવાનેમેં** કોન,
કાહકો **શેખો બીરહમન** ઢુડતે ફીરતે હો તુમે,
• ગર **ખુદા** બસતીમે રેહતા હે તો વીરાનેમે કોન.
ગર કીસીસે ક્યુ ઝગડતે હો સદા પીકર **શરાબ,**
ગર **ખુદા** મસ્તોમે રેહતા હે તો ફરઝાનેમેં કોન,
જાકે તુમ દેરો હરમમે ઢુંઢતે હો કીસ-લીએ.
ગર **ખુદા** મસજીદમે રેહતા હે તો બુતખાનેમે કોન.
હે યે મઝીલ સખ્ત તર સમઝો ઇસે **હાફીઝ** જરા,
બે-ખુદીસે બા-ખુદી બેહતર, હે આ-જાનેમેં કોન,

ગઝલે—મઝહર, તર્જે-કવ્વાલી

દીલો જાન મેરા લેકર **દીલબર** કહા ગયોરે
મુજકે બનાકે **મુઝતર** **દીલબર** કહા ગયોરે
ક્રાબમે તુજકો ઢુંઢુ યા બુતકદેમે અય જીત,
જાઉ કહા કહા પર **દીલબર** કહા ગયોર
ફુરકતમેં ઊમ **પરીકે** દીવાના વાર બનમન,
કેહતા યેહી હુ દરદર **દીલબર** કહા ગયોરે
અબતો ખબર લો આકર વોહ ઇશ્કકા જીગરપર
કારી લગાહે **ખંજર** **દીલબર** કહા ગયોરે
દીખલા વોહ અપની **સુરત** જો તુરકી હય સુરત,
બે પરદા અબ શરાવર **દીલબર** કહા ગયોરે
ઉલફત બઢાકે પ્યારે હમસે હુવે કીનારે,
હયરા બહોત હે **"મઝહર" દીલબર** કહા ગયોરે,

નશતરે ઉલફત—ગઝલે—કવ્વાલી.

તેરે **જોગ** મે પહેની કફની મેરે બાકે જવાને મદની
તેરે નૈનમે નુર ટપકતા, પટકા કમર મે નબુ વતકા
અલ્લાહરે નાઝુક બદની, મેરે બાકે જવાને મદની.
મેરે બાકે રગીને **સૈયાં**, મય પડુ હુ તોરે પૈયા,
કી જો ન મેરી દીલ શીકની મેરે બાકે જવાને મદની
હર **ફુલમે** તેરી **બુ** હય હર, રગમે **તુહી તું** હય,
તુઝે **ચપા** કહુ યા સમની, મેરી બાકે જવાની મદની.

ગઝલે—અકબર

નાઝીમસે લેતા હે **ખુદા** નામે **મોહંમદ**,
ક્યા નામ હે અય **સલ્લે અલ્લા** નામે **મોહંમદ**,
સીજદેમે રહા દસ, સો બરસ સર ન ઉઠાયા,
જીસ વકત **કલમ** લીખને લગા નામે **મોહંમદ**
ડરતાથા **ગુનાહોંસે** મે **રહમતને** નીદા દી,
ગાફીલ તુ કહી ભુલ ગયા નામે **મોહમદ**,
કુરઆનમેં જન્નતમેં સરે અર્શ સરે લોહ,
કીમ શાનસે **ખાલીકને** લીખા નામે **મોહંમદ**,
હે ઉમપે હરામ આગ **જહન્નમકી** અઝીઝો,
જીમ શખ્શકે હો **દીલ** પે લીખા નામે **મોહમદ**
અકબર તુ બચા ચાહે અગર નારે મકરસે,
સીનેકે નગીને પે લીખ **ખુદા** નામે **મોહમદ**,

ગઝલે, મહમુદશાહ તર્જે-લાવની

કૈનો મકામે **અહમદ** દુલ્હા રૂપ નીરાલા લાયા **હે.**
અયન અરબમે દેખ જરા તુ રબમે કયસા **સમાયા હે.**
ઈન્ના ફતહનકા **તાજ** પેહનકર નસરૂન મીનલ્લાકી સયેફ ઉઠાકર.
કલમયે હક વહદતકા ઘર ઘર ઉસને ડંકા બજાયા **હે.**
અરબા અનાસીર **ખાકી** પુતલા **આદમ** જીસકા નામ **ધરી,**
જયસે થે વયસે ઉઠ ગયે ઓર ઉસમે કયસા સમાયા **હે.**
રહ-મતે, આલમ બનકર આયે, દોનો જહાંકી બખશીશકો.
શબ્બીર શબ્બરકો ઝામીન દેકર **ઉમ્મતકો** છુડાયા **હે.**
આઈના ફના રીશ શેખકા મહમુદશાહ હો જીસકો **નસીબ,**
જીસને **ઇશ્કે-હુબ્બોબે-ખુદા,** ગર દીલમે અપને સમાયા **હે.**

તર્જે-ઉસ્તાદી-ગઝલે-ભૈરવી

ઉઠો **પીયા** જાગો અકેલી ડર લાગે—ઉઠો૦
ચુન ચુન કલીયાં સેજ બીછાઈ-ઇતનેમે હો ગઇ ભોરરે—ઉઠો૦
આધી-આધી-**રતીયા** પીછલે પહેરવા, તડપ તડપ ઉઠ્યાજાયરે—ઉઠો૦
આમવાકી ડાલીપે **કોયલીઆ** બોલે, બનમે બોલે **મોરવારે**—ઉઠો૦

ગઝલે—અકબર-કવ્વાલી.

અર્શપે તુમહો ફર્શપે તુમ, હરશયમે બસઇયા તુમહી તો હો,
લાવારીસકે વારિસ તુમ, દર્દ સુનઇયા તુમહી તો હો,
બુલબુલમે તુમ જાકર ચેહકે, ફુલમે બુ બનકર મેહકે,
હર હરદેકી અહામે અય દાતા **શામ સુનઇયા** તુમહી તો હો,
શુલીદી **મનસુર**કો તુમને સરમદકા સર ઉડવાયા,
ફ્રાઅબુદનીકે બોમ્તામે તુમબોલે, રગ રગઇયા તુમહી તો હો,
યુનુસકો માહીએ નીકાલા **આતિશ** કો ગુલઝાર કીયા,
યુસુફકો ચાહે કિનઆમે, ફિર બધઇહી થા તુમહી તો હો,
તુમહીને અઝ્ગરકો મારાહે, તુમહીને ખયબરકો લુટા.
શેરસે સલમા કો બચાયા, અયમે **સિપઇયા** તુમહી તો હો,
ચાદસે દો ટુકડે કર ડાલે, **સુરજ**કો ઉલટા ફેરા,
બિછડે થે **આદમ-હવ્વાસે**, ઉનકે મીલઇયા તુમહી તો હો.
જલદી આવો મદદકો **વારિસ,** નઇયા ડુબી જાતી હય
તુમબિન કિસ્સે કહે-યે-**અકબર,** ઇનકે ખેવઇયા તુમહી તો હો

"કહાં હે તુ"-તર્જે-ગઝલ

અરે વોહ **હુસ્ને** જેબાઇ, **ખુદા** જાને કહા હે તુ
શેહનશાહી દીલ આરાઇ, **ખુદા** જાને કહા હે તુ

તેરી ફુરકતમે બેકલ હુ, મે તેગે અબરૂકા ઘાયેલ હુ
કભી સુરત ન દીખલાઈ, ખુદા જાને કહા હે તુ,
અલસતો કેહ કે કહલાયા, કહા કાલુ બલા સબને
હુવા મખફીમે હરજાઈ, ખુદા જાને કહા હે તુ,
કહા હે નહનો અકરબ યુ છુપા પરદેમે અયસા કયુ
બનાયા હમકો સવદાઈ, ખુદા જાને કહાં હે તું

ગઝલે—અકબર — ૦ —

કીસ પ્યારમે હઝરતસે ખુદા બોલ રહા હે,
મરગુબ હે મરગુબ હે અનમોલ રહા હે
એક કંદ હે એક શેહદ હે દો મીમે મોહમદ,
ઓર રાલ દરે બેકીસ્તે જીના ખોલ રહા હે
હે ઝુલ્મ મોહમદપે મબ્નુઝ સલ્લે અલાહે,
જો મેહરીસે મીલાદમે, કુછ બોલ રહા હે
બઝારે મોહમદમેં ચલો હરકે ખુદા લો
સવદા યે વોહ સવદા હે કે અનમોલ રહા હે.
ફુલોમે વોહી રંગ હે ગુન્ચોમે વોહી બુ
મીનકારમે બુલબુલેકી વોહી બોલ રહા હે,
દી આબરૂ ઈસલામસે ઈમાનસે તુને
આલમમે શરીઅતકે ગૌહર તોલ રહા હે.
અકબર તેરે દરબારમે આયા હે ઈલાહી
ઓર દફતરે નાઅતે—નબી ખોલ રહા હે

ગઝલે—દાગ તર્જે—કવ્વાલી.

ગર હો ઝબુક બાહમ ઇનમાન કરકે ભૂલે,
એહસાનકા મઝા હે એહસાન કરકે ભૂલે.

નશરતસે કમ નહી કુછ છેડહે આરઝુકી,
આશીક મીઝાજ કયુકર **અરમાન** કરકે ભુલે
અપને કીયેપે નઝા-હો, આદમી ન હરગીઝ
તાઅત—હો—ઇતાઅત, ઇનસાન કરકે ભુલે
ખુદહી મુઝે બુલાયા ફીર બાતભી ન-પુછી,
વોહ **અંજુમનમે** અપની **મેહમાન** કરકે ભુલે
અબ ઇશ્કકા સહીફા યુ દીલસે મીટગયા હે,
જીસ તરેહ **યાદ** કોઈ, **કુરઆન** કરકે ભુલે
અય **દાગ** અપના એહમાન રખ્ખેગા કાતીબ,
વોહ ઓર મેરી **મુશકીલ** **આસાન** કરકે ભુલે

ગઝલે—ઝફર

તકદીર હમારી ઇનદીનો કેસી **બદલ** ગઈ,
હાથોમે વાહપરી મેરે આકે **નીકલ** ગઇ
એક રોજ મેરે યારકી આમદ જો **હીલ** ગઇ,
લાખો સીપાહી કટ ગયે તલવાર **ચલ** ગઇ
ગોઅલા હમારી **આહકા** એસા હુવા બુનદ
બીજલી તડપકે ચરખે કોહનય **નીકલ** ગઈ
હય વાએ ઇનકીલાબે ઝમાને કે ઝોરમ,
દેહલી "ઝફર" કે હાથસે પલમે નીકલ ગઇ

ફોનોગ્રાફ ગાયન (જલસા સંગ્રહ) કવ્વાલી ગઝલ

તુને પીતકા વાયદા કરકે પીઆ, મોસે પ્રીત લગાના છોડ દીયા,
વોહ મહેરકી અખીયા ફેર લીની, હરદમકા આના છોડ દીયા.
જરા દરસ દીખાકે બોલો સજન, તોરે બોલોપે વારૂ સબ તનમન.

તેરે ઇશ્કમે ખોયા સારા જોબન, મેને અપના બીગાના છોડ દીયા,
ઇસ ચાહસે પેહલે નેહ લગા ઓર મનકો મેરે દૂર લીયા.
અયસે બસે કીસ દેસમે જા, જો ઇસ દેસકા આના છોડ દીયા,
જાયે એરી સખી અજમેરકો ચલ, જહા અપને પીયાકા બાસા હે,
પીઆ બીના કુછ બાવત ના, મેને દીલકા લગાના છોડ દીયા

કવ્વાલી—નાઅતે—રસુલ

તેરી સુરતપે હું કુરબાન રસુલે અરબી
હો ફીદા તુજપે મેરી જાન રસુલે અરબી
ક્યાહી પ્યારે તેરે અલકાબ હે, અયે ખતમે રસુલ
શાહેદી રાઇયદે મીશાન રસુલે અરબી
અબીયા તક તુઝે મેહબુબે ખુદા કેહતે હેય
નાઝ કરતે હેય સુલેમાન, રસુલે અરબી
જાએગે સબ ચમને ખુલ્દમેં હક હુકમે ખુદા
લાએગે તુજપે જો ઇમાન રસુલે અરબી

ગઝલે—નજરેરસુલ. શાને—ખ્વાજા.

દીલકો લુભા રહી હે ખ્વાજાકી પ્યારી સુરત,
હયરતમે લા રહી હે ખ્વાજાકી પ્યારી સુરત.
ફીર-સેરહી હે ચુટકી દર પરદા મેરે દીલમેં,
ફીર યાદ આ રહીહે ખ્વાજાકી પ્યારી સુરત
ઉશશાક સોઝે ગમસે હે બહરે દીદ જલતે,
તનમન જલા રહીહે ખ્વાજાકી પ્યારી સુરત
બેહોશ હો રહે હે તાલીબ દમે નઝ્ઝારા,
ક્યા હોશ ઉડા રહીહે ખ્વાજાકી પ્યારી સુરત

કયુંકર નઝર ન આયે આબાદ ઝુંપડા યેહ,
દીલકો બસી રહી હે ખ્વાજાકી પ્યારી સુરત
હસરત નીકલ રહી હે દીદારકી તજમ્મુલ,
કિસ્મત જગા રહી હે ખ્વાજાકી પ્યારી સુરત

ગઝલે-આગા-કવ્વાલી —૦—

નમાઝ કયકી કહાકા રોઝા અભીતો **શગલે શરાબ** મેં હું
ખુદાકી યાદ આએ કીસ તરેહસે બુતોકે **કેહારો અઝાબ** મે હું
શરાબકા શગલ હો રહા હે, બગલમે પતાહુ મય કીસીકો
મેય **જાગત** હુ કે **સોરહ** હુ ખીયાલમે હુ કે ખ્વાબ મે હું
ન છેડ ઇસવકત મુજકો વાઇઝ નહી હે મોકા યે ગુફતગુકા
સવાર જાતા હે વો, શરાબી, મય હાઝીર ઉસકી રકાબ મે હુ
કભી **નમાઝી** કભી **શરાબી** કભીહુ **રીન્દ** ઓર કભી હુ **ઝાહીદ**
ખુદાકા ડર હે બુતોકા ખટકા અજબ તરેહકે અઝાબ મે હું
કયામત આનેકા ખોફ કયાહે, તરદદુકો ફીકર કયાહે **આગા,**
હીસાબ કયા કોઇ મુજસે લેગા, બતાવો મયકીસ હીસાબમે હુ

ગઝલે-શાહ-ખ્યાલે "નશીયત"

ન કરો કીશીશે દોસ્તી વ આશાનાઇ, અય-યારો-કરો ના
દોસ્તી વ આશાનાઇ.

મુશ્કેલી કે વખ્તમે સબ દુર હોત હે જાન, ન કરો કીશીસે
દોસ્તી વ આશાનાઇ

મતલબ કે હે-દોસ્ત સબ યારો, મય કેહતા હુ
સચ-સમજના યારો—ન કરો

૧૧૯૩૨

વખ્ત આયગા મુશ્કેલીકા–જબ કાંમમે ન આયગા કોઇ

શએર
દોસ્તોંકી–ગુફ્તગુમેં, મહેરબાની માલીકકી ખોઇ
શોચ રેહા હય "શાહ" મનમે સમજલો જાની?
ન કરો યારો કીશીસે દોસ્તી વ આશનાઈ.

(અતરે સખુન)—ગઝલ. —૦—

નીગાહે યાર બદ મસ્તી મે ભી હુશયાર કયસી હય.
મેરા દીલ છીન લેને કે લીયે તરવાર કૈસી હય,
અદાસે ફેર કર ખંજર ગલે પર યુ લગે કહને
શહીદનાઝ બતલાવો, કે ઇસમે ધાર કૈસી હય
જીગરમે છાગઈ પહનુ કે ઘુસકે દીલમે જા તડપી
ગજબ કી ચુલબની ચચલ નીગાહે યાર કયસી હય
હમી કો ઝુબ્હે કરતે હય, હમી સે પુછતે હય યુ,
ઝરા સાહેબ બતા દેનાભી મેરી તલવાર કયસી હય,

નાટકે—(નિગાહે–ગફ્લત) કલ્યાન–કુમરી—

પરવરકો પાકજાન શામોસહર લગા ધ્યાન
નાથ વો દયાવાન, નિગાહ બાન—પરવરકો
સુમિર સુમિર તુ હરનામ, નબ મતલબ લાવેબર
નીતિમાન આલિશાન કદ્રદાન—પરવરકો,
નગર, ડગર, શહરગામ, મયે નાજિમ કો ઢુંઢુ,
આતુ આનેક, માન! માન!—પરવરકો

બાહરૈસ્તાન બંબઇ–ગઝલે–કુમરી–ભૈરવી.

મય તો અપને ખ્વાજાકી જોગન બની—
જોગન બની .. . . બૈરાગન બની રે

દોહરો { છુટા પસીના નુર કારે, બોયા ચમબેલી ફુલ.
સબ સખીયન મીલ સેહરા ગુથા પહને નબી રસુલ.

મય તો જોગન બની અપને–ખ્વાજાકી જોગન બની • •••

દોહરો {
દુલ્હા અંદર સજ રહા હય બાહેર ખડી હય બરાત
ચારોં પાયે ઉડ ચલે તો કોઈ ન આયા સાથ–મ યતો
સોના લેને પીયું ગયે, સુના કર ગયે દેશ.
સોના મીલા ન પીયું મીલે, રૂપા હોગયે કેશ–મંયતો
કાગા નેન નીકાલુ દુ, પીયા પાસ લે જાય.
પહલે દરસ દીખાય કે, પીછે લીજીઓ ખાય–મયતો
નદી કીનારે ધુવા ઉડત હય મય જાનુ કુચ હોય
જીસકે કારન મ ય જલી, વહી ન જલતા હોય.

મયતો જોગન બની, અપને ખ્વાજાકી મય તો જોગન બની

શએર { કાસદ લાવે ખબર યાર કે આજાનેકી—
જાન જાતી હય ચલી હીજરમે દીવાને કી—

(નવનેહાલે ગુલશન)—તર્જ–ગઝલ

યે કયસે બાલ બીખરે હે, યે સુરત કયુ બની ગમકી
તુમ્હારે દુશ્મનોકો ક્યા, પડી હે મેરે માતમકી
મઝા જખમેકી આતાહે, નમક છીંરકો નમક છીંરકો.
કરમ લેનો નહિ આહન, મેરે જખમોં કે મરહમકી
નીગાયન ફીરગે કયા કહીએ, હય ક્યા ફિતટા જમાનાકે
બડાયા પ્યાર જબ હમને, મોહબ્બત આપને કમકી.
ન ગીનયેગા ન મીલયેગા, કોઇ હમમર ન જાએગે
ખુદાકા શુકર હે પેહલે કે–મોહબ્બત આપને કમકી
ખુદા જાને તુમ્હેભી, રહેમ આતાકે ગરીબોપર.

પસે પરદહ તો મોહબ્બત, નહિ મીલતી કોઇ દમકી
વહા જાતેહો થમ થમકર ચલો એમીબી ક્યા જલદી
ખુલ રખ્ખે તુમકી તુમ હો, નજર પડતી હે આલમકી

શએર { જીસ રંગમેં અય યાર મુજે, તુ નજર આયા—
ઐસા કોઈ ગુલભી નહિ, ખુશરૂ નઝર આયા—

ગઝેલ—મીરાંશાહ. — o —

સદા દીલમે તસવ્વુર, હે **અલાઉદ્દીન સાબીરકા,**
વઝીફા નામ બેહતર, હે, અલાઉદ્દીન સાબીરકા
કલામે હુસેન નુરાની જમાલે જલવા રહમાની
મીસાલે માહે અનવર હે, અલાઉદ્દીન સાબીરકા
શરીફ અલફ્વો અખીર રશીદે ઝાહીરો બાતીન
સહરા રોજે મેહશર હે, અલાઉદ્દીન સાબીરકા
જીસે ખ્વાહીશ હો ફરમે વાસીલે હક જાનેં મે અલ્લાકી,
ચલા જાવે ખુલા દર હે, અલાઉદ્દીન સાબીરકા
મરીઝે નાતવા હુ મુનિસો હમદમ નહી કોઇ,
દો આલમમે વોહી ઘર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા,
સગે દરબારે આજીઝ હુ બહો વ રન્જુર **મીરાંશાહ.**
સબ સાકીને જલવર હે અલાઉદ્દીન સાબીરકા

ગઝેલ-ફીદા. — o —

સહઝમીં અલ્લાહ ક્યાહે હરરીઝ, **અજમેરકી,**
ફીર દેખા મુજકો બહારે ખુશનુમા અજમેરકી
રોઝ કરતા હુ ખુદાસે ઇલતીજા અજમેરકી,
માગાતા હુ શાહે તયબાસે દુઆ અજમેરકી.

આનીહે શોકે ઝીયારતતે યહા ખલકે ખુદા,
અડગઈ તાશીર કયા તુઝસે શાહા અજમેરકી.
જાંનીસારે ખ્વાજા સાહેબ હોગયા હુ અય શીદા,
જાયગી કયુ કર સેરે દીલસે વીલા અજમેરકી.

ગઝલે—સાદીક. —૦.—

સખીરે મએ પીતમકો કયુકર મનાઉ,
યેહ આતાહએ જીમે કે જોગન કહાઉ
છુપાકર સનમ મુજહકો એ એમાહી દેખે
તો લાઓ ભભુત અપને મુહપર લગાઉ,
મનાઊં પીયાકો મએ કીસ કીસતરેહસે અબ,
યેહ દર્દે જીગર જા મએ કીસકો સુનાઉ
પીવ પીવ કહે સરકે બાલોકે અપને,
ઉદાસન કહાઉ જટાં મએ બનાઉં
ફીરૂ મએ નગર હો ગયે ડાલ ઘટા,
જહ બએઠુ દીલકી મય ધુની જગાઉ
નહી કામ કુછ ખએર સાદીકકો ઉસ બીન.
કે લે નામ અલગ દીલકો અપને રીજહાઉ

ગઝલે અકબર—કવ્વાલી. —૦—

હય નુરે મોહમ્મદકી ઝનક રંગે ચમનમે
રાબેલમે બેલેમે ચમેલીસે સમનમે
ગર યેહી રહી આગ મોહબ્બતકી બદનમે
ઉસ કૂબરે દો આશકે પસીનેકી ઝીયાસે

બુ મુશકે બુતનમે હય ચમક લાલે ચમનમે
એેકસહુમે આજીઝહુઁ મદીનેમે બુલાલો
મર જાઉગા ઘુટ ઘુટ કે મ્હી રજો મોહનમે
હિજરે શહે કોસરમે મેરી જાન ગઇ હય
એક હસરતો અરમાકી હય તમવીર કફનમે
ફરયાદ હય ફરયાદ હય અય દાવરે મેહશર
ઝહરા કા ચમન લુટ લીયા શામકે બનમે
હરસ્મત મોહમદકી રેશાલત કાહે શાહેરા
કોહસારમે બસ્તીમે બ્યાબામે ચમનમે
અકબર હે મેરા નામ સના ખ્વાને નબી હુ
બુલ બુલ આયેહકતા હુ ગુલિસ્તાને સુખનમે

ગઝલે—અકબર—"ચન્દરોઝ"

હય બાગો બહારે દુન્યા ચન્દરોઝ, દેખલો ઇસકા તમાસા ચન્દરોઝ,
અય મુસાફર કુચકા સામાનકર, ઇસ સરામે હે બસેરા ચન્દરોઝ,
દફન કરકે કબરમે બોલી કઝા, અબ યહા તુમ સોતે રહેના ચન્દરોઝ,
હે ઝમી એક મોજ દરયા કોઇ દીન, અસમા હે બુલબુલાસા ચન્દરોઝ,
ક્યુ સતાર હે હોકોશી બેજુરમકો, જાલમો યેહે ઝમાના ચન્દરોઝ,
કબરહા કુચ રોઝ યહાંજમ કોઇ દીન, કુચ દીનો સદા દફસરાયે ચન્દરોઝ,
પુછા લુકમાનસે જીયાતુ કીતને રોઝ, દસ્ત હસરત મલકે બોલા ચન્દરોઝ,
ફીર કહા અકબર કહાં તુમ દોસ્તો, સાથ હે ઇમ્કા તુમ્હારા ચન્દરોઝ,

ગઝલે—ખુશી—સેહરા. — ૦ —

આજ કયા ફઝલે પરવરદીગાર હય, સરે નોશેહપર સહરાનમા રહે,
ગોન્દ કર ફુલ ઉલફતસે હુરે જીના, જલવએ નુર કયા આશકાર હય,—આજ
જીસકા દેખો વોહી મુસકુરાતા હય, શાદી આનેકી હર સુ પુકાર હય—આજ
સરપે નોસાહકે **સેહરેકો** દેખાકર, કયુ ન હયરતમે હો જાએ ગમગોકમર,
ખુએ ગુલની ગહતે ખુશ ગવાર હય—આજ
શાદ હો હોકે ખમતા પે **દુલ્હા દુલહન,** બાગે આનમમે ફુલે ફુલે દીનબદીન,
અરઝ મેરી યે **પરવરદીગાર** હય, સરે નોશે પે **સેહરા** નિસાર હય,—આજ

નઈ, ગઝલ—કીસીકો ખટકા — ૦ —

કપતાન જહાઝીકો હય **તુફાનકા** ખટકા,
મુફલીસકો લગા રહેતા હય **મહેમાનકા** ખટકા,
ગુરાબકો બહોત કેહતમે હય **નાનકા** ખટકા,
આશીક કોભી **માશુકકે** પયમાનકા ખટકા,
શાદીમે લગા રેહતા હય **સામાનકા** ખટકા.
પટવારીકો હય ગબતી એ મીઝાનકા ખટકા,
હર વકત હય **કમજોરકો** **પહેલવાનકા** ખટકા,
બરસાતકી મોસમમે હય **મકાનકા** ખટકા,
આગીકકો શબે વસ્લ હય અઝાનકા ખટકા,
આકીલકો અદાવતસે હય નાદાનકા ખટકા,
ઝાહીદકો બહોતા રેહતા હય **શેતાનકા** ખટકા,
મુજરીમકો રહા કરતા હય ચાલાનકા ખટકા,

*** તમામ શુદ ***

તાકીદે મંગવાઈયે ! તૈયાર હય !!

આજ તક કભી ન છપી હુઈ અયસી
ઉમદા તોર જોરપે ગઝલ કવ્વાલી
કી બડી બુક એક ભાગ
જરૂર ખરીદીયે

[illegible]ર-મહેફીલ

જીસમે નામી ગાયકોંકે
કલામોકા બેમુલ ખજાના
(માયેને) ઉમદા ગઝલ કવ્વાલીકા
બડા મજમુઆ એકીઠા કીયા ગયા હય

[illegible]

[illegible] બુકસેલર નવીતળાવ-સુરત

[illegible] પ્રેસમાં [illegible] છાપ્યું.
[illegible] પાસે-સુરત.